

ORZECZNICTWO TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO ZBIÓR URZĘDOWY

Seria B

Warszawa, dnia 16 maja 2024 r.

Pozycja 107

POSTANOWIENIE

z dnia 18 maja 2023 r.

Sygn. akt Ts 120/22

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Jakub Stelina,

po wstępnym rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym skargi konstytucyjnej R.S. o zbadanie zgodności:

art. 110a § 2 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny wykonawczy (Dz. U. z 2021 r. poz. 53, ze zm.) w zakresie, w jakim:

- a) „pozostawia dyrektorowi zakładu karnego niczym nieograniczoną swobodę w podejmowaniu decyzji, co do zezwolenia skazanemu na posiadanie w celi sprzętu audiowizualnego czy komputerowego”, z art. 64 w związku z art. 21 ust. 1 oraz w związku z art. 31 ust. 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej,
- b) „uniemożliwi[a] sporządzeni[e] pism do sądu na komputerze, a następnie ich drukowanie”, z art. 45 ust. 1 w związku z art. 31 ust. 3 Konstytucji,

p o s t a n a w i a:

odmówić nadania dalszego biegu skardze konstytucyjnej.

UZASADNIENIE

W skardze konstytucyjnej wniesionej do Trybunału Konstytucyjnego 1 czerwca 2022 r. (data nadania) R.S. (dalej: skarżący), reprezentowany przez pełnomocnika z urzędu, wystąpił z żądaniem przytoczonym na tle następującego stanu faktycznego.

Decyzją z 15 grudnia 2021 r. Dyrektor Zakładu Karnego w R. odmówił udzielenia skarżącemu zgody na korzystanie z własnego laptopa na terenie jednostki penitencjarnej. Po rozpoznaniu skargi skarżącego na powyższą decyzję Sąd Okręgowy w R. (dalej: Sąd Okręgowy) postanowieniem z 1 lutego 2022 r. (sygn. akt [...]) utrzymał ją w mocy. Postanowienie to zostało następnie uchylone przez Sąd Okręgowy postanowieniem z 15 marca 2022 r. (sygn. akt jw.). Skargę skarżącego na powyższą decyzję Sąd Okręgowy rozpoznał ponownie w postępowaniu zarejestrowanym pod sygn. akt [...], utrzymując ją w mocy postanowieniem z 25 marca 2022 r.

Zarządzeniem Prezesa Trybunału Konstytucyjnego z 5 lipca 2022 r. (doręczonym 11 lipca 2022 r.) skarżący został wezwany do usunięcia braków formalnych skargi przez: 1) udokumentowanie dat: a) doręczenia orzeczenia wskazanego w skardze konstytucyjnej jako ostateczne (doręczenie np. poświadczonej za zgodność z oryginałem koperty w której doręczone zostało to orzeczenie wraz z monitoringiem przesyłki Poczty Polskiej lub poświad-

czonej za zgodność z oryginałem kopii zwrotnego potwierdzenia odbioru tej przesyłki); b) złożenia przez skarżącego wniosku o ustanowienie pełnomocnika z urzędu do wniesienia skargi konstytucyjnej; 2) poinformowanie, czy od wskazanego w skardze konstytucyjnej ostatecznego orzeczenia został wniesiony nadzwyczajny środek zaskarżenia (wraz z czterema kopiami); 3) doręczenie odpisów lub kopii poświadczonych za zgodność z oryginałem (wraz z czterema kopiami): a) postanowienia Sądu Okręgowego w R. z 1 lutego 2022 r. (sygn. akt [...]), b) decyzji Dyrektora Zakładu Karnego w R. o odmowie wyrażenia zgody na korzystanie przez skarżącego w celi mieszkalnej ze sprzętu komputerowego i sprzętu do drukowania, c) orzeczenia Sądu Rejonowego w R., wydanego w sprawie o sygn. akt [...], o ustanowieniu dla skarżącego pełnomocnika do sporządzenia skargi konstytucyjnej.

Do wezwania skarżący odniósł się w pismach z: 18 i 29 lipca oraz 12 i 29 sierpnia 2022 r. (daty nadania). W trzech pierwszych wniosł kolejno o przedłużenie terminu usunięcia części braków formalnych skargi konstytucyjnej.

Trybunał Konstytucyjny zważył, co następuje:

1. Skarga konstytucyjna jest sformalizowanym środkiem ochrony konstytucyjnych wolności i praw. Jej merytoryczne rozpoznanie jest uzależnione od spełnienia przesłanek wynikających z art. 79 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, a doprecyzowanych w ustawie z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2393; dalej: u.o.t.p.TK). Weryfikacja ich spełnienia następuje na etapie wstępnego rozpoznania na posiedzeniu niejawnym (art. 61 ust. 1 u.o.t.p.TK).

2. Skarżący wiąże naruszenie konstytucyjnych praw podmiotowych wskazanych w skardze z postanowieniem Sądu Okręgowego w R. z 1 lutego 2022 r. (sygn. akt [...]), które zostało jednak uchylone przez ten sąd postanowieniem z 15 marca 2022 r. (sygn. akt jw.).

W tym stanie rzeczy Trybunał stwierdza, że – występując ze skargą – skarżący nie przedstawił orzeczenia, na podstawie którego sąd orzekł ostatecznie o jego wolnościach lub prawach. Okoliczność ta stanowi, zgodnie z art. 53 ust. 1 pkt 1 u.o.t.p.TK w związku z art. 79 ust. 1 Konstytucji, podstawę odmowy nadania rozpatrywanej skardze dalszego biegu.

3. Trybunał wskazuje ponadto, że skarżący nie usunął braków formalnych skargi konstytucyjnej w ustawowym terminie, tj. do 18 lipca 2022 r. Przed upływem terminu wniosł natomiast o jego przedłużenie.

Złożone przez skarżącego wnioski o „przedłużenie terminu” usunięcia braków formalnych skargi podlegają – na podstawie art. 199 § 1 pkt 1 w związku z art. 13 § 2 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 1805, ze zm.; dalej: k.p.c.) i w związku z art. 36 u.o.t.p.TK – odrzuceniu jako niedopuszczalne. Termin usunięcia braków formalnych skargi konstytucyjnej, o którym mowa w art. 130 § 1 k.p.c., jest bowiem terminem ustawowym, natomiast przewidziana w art. 166 k.p.c. instytucja przedłużenia terminu dotyczy wyłącznie terminów sądowych.

Wobec nieusunięcia braków formalnych w określonym prawem terminie, w rozpatrywanej sprawie zachodzi dodatkowa podstawa do odmowy nadania skardze konstytucyjnej dalszego biegu.

W tym stanie rzeczy Trybunał Konstytucyjny postanowił jak w sentencji.

POUCZENIE

Na podstawie art. 61 ust. 5 u.o.t.p.TK skarżącemu przysługuje prawo wniesienia zażalenia na powyższe postanowienie w terminie 7 dni od daty jego doręczenia.